

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 17-05-19099

1 20 פברואר 2018

לפני:

כב' השופטת חנה טרכטינגוט

המערערת:

הילה אהרון
ע"י ב"כ עו"ד רם צרפתי

המשיב:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד אלי מושנוב

פסק - דין

2

3

4 1. לפני ערעור על החלטת ועדה לעררים (נפגעי עבודה) מיום 19.3.17 (להלן: "הועדה") אשר
5 קבעה כי למערערת לא נותרה נכות בגין הפגיעה בתאונת הדרכים מיום 27.10.15 אשר הוכרה
6 כפגיעה בעבודה.

7

8

רקע עובדתי –

9

10 2. המערערת ילידת 1990. ביום 27.10.15 נפגעה בתאונת דרכים שהוכרה כתאונה בעבודה.
11 הפגימה שהוכרה הינה "קרע מורכב של המיניסקוס בברך שמאל".

12

13 3. ביום 19.3.2017 התכנסה הוועדה לדון בעניינה של המערערת ומסקנתה הינה:

14

"הוועדה לאחר שבדקה את התובעת ועיינה במכלול הממצאים בתיקה
15 הרפואי מציינת את העובדות הבאות:

16

1. ב- 27.10.15 קיים מסמך מאורתופד שמתעד שסיבת הפניה כאב בברך
17 שמאל לאחר חבלה בת.ד. בבדיקתו, רגישות בברך ללא הגבלת תנועה, ללא
18 חסר נוירולוגי, ללא חוסר יציבות וכן מציין שאין סימני חבלה חיצוניים.
19 יש לצפות לפי התיאור של התובעת לגבי התאונה לפיה נפגעה מההגה
20 בברך השמאלית הרי שאז צריך היה הרופא הבודק להתרשם ממצא
21 חבלתי חיצוני, ב. הוועדה תוהה מהבחינה הקינמטית בתאונה מסוג זה
22 איך ברך מגיעה להגה.

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

2. עובדה נוספת היכולה להעמיד בספק את הקש"ס היא ממצא של MRT
23 ברך שמאל שבוצעה 3 שבועות לאחר התאונה שם נאמר שקיים נוזל תוך
24 פרקי בכמות מינימלית. הוועדה הייתה מצפה במקרה של קרע טראומתי
25 טרי לנוזל בכמות גדולה או בינונית ודימום תוך מפרקי דבר שלא קיים
26 זאת ועוד בבדיקת ה- MRI מתועדים: ציסטה בצד הקרע המיניסקלי דבר
27 שאינו חבלתי אלא תחלואתי. בנוסף, לתובעת עבר רפואי המתייחס לברך

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 17-05-19099

- 1 שמאל כאשר בשנת 2014 התלוונה ממושכות על כאבים בברך שמאל, ללא
2 שיפור במצבה ללא מגבלת תנועה או הפרעה ביציבות.
3 הוועדה סבורה שקיימת אפשרות שהתובעת סבלה מממצא ציסטי
4 במיניסקוס שיכול לגרום לכאבים וממצא ציסטי כזה יכול להתפתח לקרע
5 גיווני. כאבי ברכיים נמשכו לפי התיעוד עד יולי 2015.
6 הוועדה עיינה בחו"ד ד"ר לאנה מ 3.7.16- אינה רואה איתו עין בעין שכן
7 כאשר מתאר את MRI לאחר התאונה, מציין רק את הקרע ללא הממצא
8 של הציסטות הפראמינסקלית הדבר שכותב רק בהמשך. בחו"ד אינו
9 מתייחס לעבר הרפואי ולממצא התחלואתי- MRI ולכן הוועדה דוחה את
10 הערר של התובעת ומשאירה את הקביעה של דרג ראשון.
11 0%."
- 12
- 13 4. החלטה זו היא מושא הערעור שלפניי.
- 14
- 15 **טענות הצדדים בתמצית –**
- 16
- 17 5. **המעוררת** טוענת כי נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה, שכן הוועדה לא נתנה דעתה
18 לחוות דעתו המפורטת של ד"ר לאנה, שקבע כי למעוררת נכות צמיתה בשיעור 10%.
19 עוד טענת הוועדה בכך שהטילה ספק בקטר הסיבתי שבו הכיר פקיד תביעות בין הקרע
20 במיניסקוס לתאונה. הוועדה יחסה באופן שאינו תקין משמעות רבה לכמות הנוזל שנמצאה
21 בברכה של המעוררת בבדיקת ה-MRI וברי כי אילו יכולה היתה המעוררת לקבל תור מוקדם
22 יותר כמות הנוזל בסמוך לאחר החבלה היתה רבה יותר. הבדיקה בוצעה 3 שבועות לאחר
23 התאונה כי רק במועד זה הגיע תורה של המעוררת להיבדק. הוועדה מעלה תהיות באשר
24 למנגנון הפגיעה באספקטים קינמטיים ואין זו סמכותה כלל ועיקר. היה על הוועדה להעריך
25 את נכותה של המעוררת ולאחר מכן לנכות מצב קודם ככל שסברה כי הדבר נדרש, אולם חלף
26 כך פשוט פירטה ממצאים אשר לטעמה שוללים קשר סיבתי שפקיד התביעות מצא, דבר
27 שאינו מצוי בסמכותה.
- 28 לאור הפגמים שנפלו בהחלטתה, סבורה המעוררת כי יש מקום להחזיר את עניינה לוועדה
29 בהרכב חדש.
- 30
- 31 6. **המשיב** סבור כי הוועדה נימקה החלטתה היטב, ניתן לעקוב אחר הלך מחשבתה ועל כן אין
32 להתערב בהחלטתה. הוועדה ערכה בדיקה מקיפה והביעה עמדתה הרפואית. הוועדה לא
33 שללה קשר סיבתי שכן קבעה לבסוף שהנכות היא בשיעור 0% שכן ידוע שאין בסמכותה
34 לשלול קשר סיבתי שהכיר בו פקיד התביעות. הוועדה אף התייחסה לחוות הדעת של ד"ר
35 לאנה אולם ממצאיה היו שונים ממצאיו.
- 36
- 37

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 17-05-19099

- 1 **דיון והכרעה**
- 2
- 3 7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הערעור להתקבל.
- 4
- 5 8. כידוע, בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות
- 6 משפטיות. עוד נקבע כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הוועדה טעתה בשאלה שבחוק,
- 7 חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה (עב"ל
- 8 10014/98 יצחק הוד – המל"ל פד"ע ל"ז 213).
- 9
- 10 9. משהכיר פקיד התביעות בליקוי כפגיעה בעבודה, הרי שהוועדה הרפואית אינה מוסמכת
- 11 לשלול את הקשר הסיבתי בין הליקוי לפגיעה.
- 12 בבסיס ההכרה של פקיד התביעות ב"אירוע" כפגיעה בעבודה עומד קיומו של "נזק" למבוטח
- 13 וקביעה בדבר קיומו של קשר סיבתי בין האירוע לבין הנזק.
- 14 יחד עם זאת אין בכך לכבול את שיקול דעתה של הוועדה בעניין אחוזי הנכות שיש לקבוע
- 15 למבוטח, שכן על פי סעיף 118 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] תשנ"ה-1995 (להלן:
- 16 "החוק"), נושא זה נתון לשיקול דעתה הבלעדי.
- 17 העובדה שפקיד התביעות הכיר בליקוי כלשהו כפגיעה בעבודה אין משמעה כי על הוועדה
- 18 לקבוע אחוזי נכות בגין ליקוי זה.
- 19 בהתאם לסעיף 118 לחוק על הוועדה לקבוע באיזו מידה נובעת נכותו של המבוטח מן העבודה.
- 20 ככל שהוועדה סבורה כי השפעת העבודה על נכותו הכוללת של המבוטח היא חלקית, עליה
- 21 לקבוע איזה חלק מן הנכות אין לייחס לעבודה ולנמק את החלטתה.
- 22 [בר"ע (ארצי) 14-10-258400-10 המוסד לביטוח לאומי – פנחס כהן (24.3.15) והאסמכתאות
- 23 שם].
- 24
- 25 **מן הכלל אל הפרט –**
- 26
- 27 10. בענייננו במוכתב ההכרה של פקיד התביעות צוין במפורש כי הפגימה שהוכרה הינה "קרע
- 28 מורכב של המיניסקוס בברך שמאל".
- 29 לפיכך לא היתה הוועדה מוסמכת לשלול פגימה זו, לא להרהר אחר מנגנון הפגיעה או היעדר
- 30 סימני חבלה חיצוניים.
- 31
- 32 11. יחד עם זאת חובתה של הוועדה לקבוע את נכותה הכוללת של המערערת ובאיזו מידה היא
- 33 נובעת מהתאונה, וככל שהיא סברה כי יש לנכות מצב קודם עליה לעשות כן על פי נתונים
- 34 מוכחים.
- 35 הוועדה לא פעלה כנדרש ובכך טעתה.
- 36

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 17-05-19099

12. אשר להתייחסות הוועדה לחוות הדעת של ד"ר לאנה, הוועדה התייחסה בצורה מפורטת לחוות דעת של ד"ר לאנה מיום 3.7.16, אך בפניה עמדה חוות דעת של ד"ר לאנה מיום 16.2.17 (כעולה מסעיף 12 לפרוטוקול).
- 3 חוות דעת זו הינה המשך לחוות דעתו של ד"ר לאנה מיום 3.7.16 ויש בה התמודדות עם קביעות הוועדה מדרג I.
- 6 הוועדה לא התייחסה לחוות דעתו זו.
- 7
13. אשר להחלפת הרכב הוועדה – "הלכה פסוקה היא שדרך המלך בקשר להחזרת עניינו של המבוטח לוועדה רפואית היא החזרתו לוועדה באותו הרכב. רק במקרים נדירים בהם עולה חשש של ממש כי הוועדה תהא "נעולה" על החלטתה הקודמת, או שהרכבה אינו נאות, או במקרים חריגים אחרים, מועבר הענין לוועדה בהרכב אחר".
- 12 [ראו עב"ל 778/08 מיכאל דהן – המוסד לביטוח לאומי, מיום 19.10.09; עב"ל 231/09 ד"ר אריה קופפרברג – המוסד לביטוח לאומי, מיום 21.10.09; בר"ע 270/10 דורון צאלי – המוסד לביטוח לאומי, מיום 1.7.10; בר"ע (ארצי) 71510-09-16 רנה רני פרידמן – המוסד לביטוח לאומי, מיום 28.5.17].
14. לטעמי המקרה שלפנינו נמנה על המקרים החריגים בהם עולה חשש כי הוועדה תהא "נעולה" על החלטתה הקודמת.
- 18 הגם שמדובר ב"סיבוב" שני בלבד, הרי שמהחלטת הוועדה עולה כי אינה מקבלת את קביעת פקיד התביעות כי בתאונת הדרכים שהוכרה כפגיעה בעבודה נגרם למערערת נזק מורכב של המיניסקוס, ולכן יש חשש שתהא "נעולה" על החלטתה.
- 22
15. לפיכך אני מורה כי יש להחזיר את עניינה של המערערת לוועדה לעררים בהרכב חדש. משזו התוצאה, תדון הוועדה לעררים בערעור המערערת מחדש.
- 24 החלטת הוועדה מיום 19.3.17 לא תונח בפניה, כך אף לא פסק דין זה.
- 26
16. המשיב ישלם למערערת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 3,000 ₪ וזאת תוך 30 יום מהיום שיומצא למשיב פסק הדין.

ניתן היום, ה' אדר תשע"ח, (20 פברואר 2018), בהעדר הצדדים.

ח.א.ר.א.ט.

חנה טרכטינגוט, שופטת